

[Helge von Rosen.]

ordreafgivelse. Da forskudsbetalingen ved afgivelse af ordrer på coastere vistnok langt fra står mål med dette, kan der i den første tid fremkomme ret betydelige skattelettelser, som ikke kræver tilsvarende indbetalinger fra dem, der investerer, og heri kan ligge et betydeligt forvriddingsmoment. Det må man erkende. I øvrigt bør vel også realisationsavancebeskatningen være i søgelyset, således som hr. Grünbaum før nævnte det.

Hr. Sigsgaards bemærkninger viser, at han finder de særlige afskrivningsregler uretfærdige. De fører til, siger han, at arbejdsindkomsterne bliver mere hårdt beskattet. Jeg tror, han overser det forhold, at der på forhånd er en vis skævhed i beskattningen mellem på den ene side regelmæssigt løbende indkomster som f. eks. arbejdsindkomster, hvor den tidsmæssige afgrænsning i beskatningsgrundlaget til ét år er meget fornuftig, og på den anden side erhvervsindkomsterne, hvor det enkelte år i virkeligheden ikke er et rimeligt grundlag for beskatning. En retfærdig beskatning vil på grund af de ofte store udslag med vekslende års overskud og underskud være en eller anden form for gennemsnitsbeskatning baseret på indtægten gennem en længere årrække. Man ville herved nærme sig en ligestilling eller den retfærdighed, som hr. Sigsgaard selvfølgelig også efterlyser, i beskattningen mellem arbejdsindkomster og erhvervsindkomster. Det er et forhold, der i begrænset omfang er erkendt gennem skattelovgivningens regler om fremføring af underskud i 2 år, men det er dog en beskedent udjævningsmulighed i sammenligning med, hvad adskillige andre lande, f. eks. Amerika, har budt på, hvor man kan fremføre og tilbageføre over perioder.

Vores særlige afskrivningsregler, især lager- og købsordreafskrivningerne, indeholder i virkeligheden et væsentligt moment af retfærdighed ved at give den enkelte erhvervsdrivende en mulighed for efter eget skøn at opløse varelagerreserver i underskudsår for at udjævne indkomsterne. Derved opnås der en bedre overensstemmelse mellem den ene og den anden slags indkomster, en tilnærmelse til princippet om beskatning efter evne. Det er et moment, som jeg ikke tror, at hr. Sigsgaard har haft tilstrækkeligt for øje.

Det radikale venstre vil, som man vil forstå efter disse bemærkninger, med megen interesse deltage i behandlingen af disse lovforslag, men med en afgjort reservation.

Ømann: Vi har endnu ikke modtaget resultatet af den bebudede undersøgelse af de 462 millionærer, der ikke betaler skat. Det havde været rart at have resultatet af denne undersøgelse ved denne lejlighed, og jeg kan måske benytte lejligheden til at spørge finansministeren, om det snart er på trapperne. Jeg tager næppe meget fejl, når jeg spør, at de her behandlede nedskrivninger og afskrivninger rummer en hel del af forklaringen på dette meget mærkelige fænomen.

Vi har beklageligvis aldrig kunnet få nogen statistik frem om den beskæring af beskatningsgrundlaget, som disse regler bewirker. Forslagsstillerne har sikkert ret i, at det drejer sig om milliardbeløb, og her må jeg sige, at hr. Helge von Rosen har uret. Han ville vide det, hvis han havde fulgt skatteforhandlingerne i foråret 1967, hvor man fra erhvervs side fik ret store tal oplyst om, hvad blot aftrapningen af varelager nedskrivningerne og nedskrivningerne på bindende kontrakt betød i kontanter. Hvis man glattede dette ud over en 10-årig periode, har jeg en erindring om, at det drejede sig om 250 mill. kr. om året.

Der skæres målbevidst ned på offentlige investeringer, og der skæres i erhvervsinvesteringerne gennem den stramme pengepolitik og gennem de bedømmelser, som banker og foretager af de forskellige projekter. Denne politik står egentlig i en skærende modstrid med den rundhændede og ikke dirigerede eller formålsrettede erhvervsstøtte, som uddeles gennem afskrivningsordningerne. Nogle af dem, især varelager- og kontrakt afskrivningerne, savner enhver fornuftig begrundelse. Her er der tale om en ren skattefavør, og det er ikke rigtigt, når der er sagt, at der ikke er tale om tilskud, at det jævner sig, og at den højere retfærdighed indtræder til sidst. Det er ikke rigtigt. I de typiske tilfælde er der tale om for det første en rentegevinst, som nu til dags ikke er ganske ubetydelig, for det andet, et evigt varende tilskud, fordi ned- og afskrivningerne fornys fra år til år, måske et voksende tilskud, hvis erhvervsvirksomheden er i vækst. Jeg synes godt, at vi kan nå til denne klar-